

Kapitola 7 SAMSON

Květen 1915

Samson moc nepochopil tu část Shackletonova inzerátu, která zmiňovala dlouhé měsíce v úplné tmě. Jediné, co si pamatoval naprosto přesně, bylo „čest a uznání“. Jenže slunce teď už nevycházelo, dny byly stejné jako noci a jemu postupně začalo docházet, co tím šéf myslel. Na chvíli ho napadlo, že se zeptá Bummera, před čím ještě inzerát varoval, ale nebyl úplně přesvědčený, že to vlastně chce vědět.

Šéf rozhodl, že musí počkat, až pomínou temné měsíce arktické zimy. Psi naštěstí mohli zůstat venku, a tak Samson každý den běhal s týmem po ledě. Surly, jeden ze členů spřežení, nesdílel stejné nadšení jako ostatní, ale vždycky se brzy srovnal, jakmile Samson zaštěkal rozkazy. Byli jedním z nejrychlejších týmů.

Samson mrkl směrem ke Creanovi, který zrovna utahoval postroj Amundsenovi a ostatním z týmu. Připravoval je na další den lovení, prozkoumávání a rybaření. Potřebovali doplňovat zásoby jídla, a tak lovili tuleně a tučňáky. Jejich tuk používali jako palivo do kamen. Bummer stál na konci skupiny a vypadal zuboženě. Byl nejmíň o hlavu menší než ostatní psi. Podíval se na Samsona a ušklíbl se na něj, když mu Crean nasazoval postroj.

„Přestaň tahat za ten postroj!“ vyštěkl Amundsen ve chvíli, kdy ho Bummer svým skákáním zatáhl ke straně.

„Kéž by byl Bummer s námi ve spřežení,“ povzdechla si Sally a sledovala, jak se Amundsenův tým rozeběhl a Bummer musel zabrat dvakrát tolik co ostatní, aby jim stačil. Občas klopýtl a Judge mu pomohl zpátky na nohy dřív, než si toho všiml Amundsen.

Roger se přitulil k mámě. „Nemohl by tu Bummer zůstat s námi?“ zeptal se.

Nelson přitakal. „Proč musí jít s nimi, když nechce tahat saně? Místo toho si tu s námi mohl hrát.“

Toby se snažil vylézt Sally na záda a ta se usmála.

„Váš táta má takové pravidlo: nikdy nenechat nikoho ve štýchu. Když běhal se svým týmem, nezáleželo na tom,